

„Molboere“!

raaber „Føroyatíðindi“ efter sine drabelige Drabanter, der foruden at bekæmpe „Føroya Kol“ ogsaa skulde skalpere P. M. Dam paa Jord- Undergrundsspørgsmaalet.

Det kan ikke forbydes nogen, hvad »Føroyatíðindi« kan præstere i Retning af at skifte Farve. I saa Henseende slaar dette Blad alle Rekorder. Selvstyre, Samband, Socialdemokrati, al nazistiske Undergrunds Prostanter — hele Kompasset rundt har vi set dette ærverdige Blad tage i mer eller mindre flotte Harehop. Bladets bratte Drejning af Rattet er ofte kommet pludseligt, fuldkomment bag paa mangan en, der ikke havde Redde paa dets hensynsløse Kynisme og Ligegladhed over for Ideer, Ideal og Troskab imod ens egen Overbevisning, som for Resten synes at have været Bladet fuldstændig fremmed.

»Føroyatíðindi«s sidste Drejning og pludselige Venden Front imod Jordejerne og deres Forkæmpere til Fordel for Jordejernes Arvefjende, A/S Føroya Kol, havde dog de færreste ventet paa nuværende Tidspunkt. Og Bladet gør det radikalt. Det gaar saa langt i sine Smørrier for Føroya Kol, at det ikke undser sig med at betegne alle dem, der ikke er indstillet paa at tage imod dette Selskab med Kyshaand og den allerstørste

Velvilje og Begejstring, for Molboere.

Hvad siger nu d'Herr Poul F. Joensen m. fl., som Bladet havde taget til sit Hjerter og sat til Højbords som Tak for deres forbitrede Bekæmpelse af »Føroya Kol« og Forsøg paa ved samme Lejlighed at skalpere P. M. Dam, som man beærede med Paastanden om, at han skulde være den egentlige Oprindelse til Kul- og Undergrundsaffæren, og blev han med sine Veksler paa Støtte fra den mægtige Arbejderklasse i Danmark udbasmeret som Kulsagens farligste Forkæmper og Jordejernes Fjende Nr. 1.

At faa Molboerstemplet trykket paa sig af »Føroyatíðindi« allerede, inden Udgydelserne over »det rode Kommunelem« havde slidt sig til Vejs Ende, det havde vel næppe Hr. Joensen og Konsortium ventet!

Men saadan gaar det: Falsk slaar sin egen Mand paa Hals!

En Ven af Arbejde
og
Modstander af Terror

og den afskyelige sedske Kryben, hvor »der foregaar noget«.

Begaaet 15 Mord for at skaffe Penge til sin Elsker.

Den midaldrende Giftblanderske — et enestaaende Kriminalfænomen.

Marie Becker, en lille, velsoigneret og mørk, midaldrende Enke, staar for Retten i Liege, sigtet for en Række Giftmord. Hun er et enestaaende Fænomen i Verdens Kriminalhistorie. Hun sigtes for at have myrdet 13 Kvinder og en Mand og har desuden søgt at myrde lige saa mange til.

Hun myrdede sine Ofre ved at give dem Digitalis i Te eller Limonade. Hendes Motiv var at skaffe sig Penge for at kunne bruge dem paa Joseph Hody, hendes 18 Aar yngre Kæreste, og for at faa ham til at gifte sig med hende, fordi han troede, hun var rig. Hun mistænkes ogsaa for — som en Begyndelse — at have myrdet sin Mand, men nægter alt.

Det første Mord.

Hun synes at have begyndt sin forbryderiske Trafik allerede i 1932, efter eller samtidig med

hendes Mands Død. Han ejede en lille Savmølle. Kort for Manden døde, gjorde han hende arveløs i sit Testamente og testamenterede Savmøllen og hvad ellers han ejede til Monsieur Caspadot, en Ven og Nabo, han havde.

Det synes, som om Madame Becker nu lagde an paa at blive gift med Caspadot for at faa fat i den Arv, som hendes Mand efterlod. Det første udsatte Offer var derfor Madame Caspadot, der blev dødeligt syg efter at have drukket en Kop af Marie Beckers Sundheds-Te, som hun ganske vist havde syntes var meget bitter.

Madame Becker sagde: — Luk blot Øjnene og drik Teen i en Slurk, saa smager den ikke.

Hun fulgte Raadet og døde otte Dage efter, og i Mellemtiden havde Madame Becker plejet hende.

Hegn

biligast og best frá

N. S. Johannesens Eftf.
máltr. 192.

Det lykkedes imidlertid ikke Madame Becker at faa Caspadot til at gaa i hendes Garn, og der blev intet Bryllup. Men saa dukkede Hody op, og for hans Skyld fortsatte hun. Savmøllen var gledet bort fra hende, og en Retssag, der søgte at omstyrte Mandens Testamente, gav ikke det ønskede Resultat. Madame Becker maatte nu tage alvorlig fat paa en Levevej, da hun ingen Penge havde og behøvede mange til sin unge Kæreste.

Giftmord som Levevej.

Og saa var det, hun startede Giftmordet som Levevej.

Hun søgte at gifte sig med en tidligere Kurvemager, der havde en Del Penge. Han hed Beyer, og hendes Tanke synes at have været at faa Fingre i hans Penge og at ville beholde Hody som Kæreste ved Siden af.

Men Beyer syntes at have holdt mere af Pengene end af Marie Becker. Den 25. Oktober 1931 blev han voldsom syg, og den Sundheds-Te, han fik, gjorde ham kun værre. En Uge senere døde han, og hans Bekendte blev da forbavsede over at erfare, at der ikke var Spor tilbage af hans pene Formue.

Et Stykke Tid derefter havde Marie Becker imidlertid rigeligt med Penge. Hun betalte sin Gæld, og ingen af hendes Bekendte døde foreløbig.

Men Maris Aaret efter tog Epidemien fat og med forøget Styrke.

Mademoiselle Bossy, som boede til Leje hos Madame Becker døde af en mærkelig Sygdom, hvis Oprindelse kunde efterspores til en Kop Sundheds-Te. Den 1. Maj blev Madame Paviot, en gammel Enke, der levede alene, men som Marie Becker havde fattet Interesse for og tilsyneladende tog sig varmt af, syg og døde paa samme Maade.

I Sommeren 1935 prøvede Madame Becker flere Gange sin Te paa forskellige, men først i November havde hun Held med sig. Det var en Enkefru Crulle. Paa det Tidspunkt havde hun ligefrem organiseret sin Forretning. Hun havde da samlet sig en hel Kreds af gamle Frøkenner og Enker. Hun spadserede i Parkerne og Alleer, gjorde Bekendtskaber dér, talte med Naboerne paa Benkene o. s. v. Det var et betydeligt Arbejde.

Fra November 1935 til Oktober 1936 var der talrige Ofre for hendes Gift og lige saa ofte forøgedes hendes Pengemidler med betydelige Summer. Mærkeligt nok zændrede hun ikke sin Metode, og Politiet kan ikke forstaa, at hun har kunnet klare den saa lang Tid.

Mistænksomme Personer havde angivet hende tidligere i et anonymt Brev, og hun blev faktisk en Gang forhørt af en Undersøgelsesdommer, men hun klarede for sig og Dommeren troede hendes Forsikringer om, at det ikke kunde have været hendes Sundhedste, der havde lavet Ulykker.

Men ved Slutningen af 1936 var Tallet paa Dødsfald i hendes Kreds med de samme Symptomer alt for paafaldende, og Myndighederne lod hende arrestere, netop som hun skulde paa Besøg hos sit næste Offer med en Pakke Sundhedste og en lille Flaske Digitalis.

Ymisk tíðindi.

Høg sekt.

Hægstirættur Íslands hefur domt ein enskan trolaraskipara at gjalda 20.000 kr. í sekt fyri ólógliga troling.

Franskt flogfar niðurdöttið.

Miðvikudagin datt niður í Fraklandi eitt kríggisflogfar. 7 fólk vóru í tí, og lótu tey óll lív. Seinast, ið frættist, vóru funnin 4 lík.

Danskt flogfar niðurdöttið.

Nakað herfyri datt eitt flogfar, ið læknin Kip átti, niður á Fyn. Læknin skuldi fara út á ein garð, har hann er borin í heim, at vitja fadír sín. Hann hevði so mangan gjort slíkar túrar fyri, men hesa ferð kom ólag á stýriambóðini, og Kip var ikki førur fyri at stýra maskinuni, ið datt niður og fór í sor. Læknin sjálvur slapp reiðiliga væl frá dottrinum, men ein ferðarmaður, sum við honum var, fór so illa, at hann óivað verður krýpil. Kip, lækni, var hjálparlækni á landssjúkrahúsinum í Tórshavn í 1923.

Valið í Írlandi.

Írland hefur havt parlamentsval, og hitt endaliga úrslitið er nú frætt. Valið varð ein stórsigur fyri de Valera, ið fekk 77 menn valdar (hann hevði 61). Arbeidaraflakkurin fekk 9, Cosgrave 49. de Valera hefur sostatt nú avgjórðan meirlut.

Dökkur verðinsmeistari.

Miðvikudagin stóð stríð um verðinsmeistaraskipið í boksing millum Max Schmeling, ið vardi tað, og blámanning Joe Louis. Hin síðstnevndi gjørdi harða atsókn og sló mólstóðumanning niður og vann meistaraskipið til stóran harm fyri tey hvítu, ið langtíð eru fegin yvir, at ein

«littur» stendur á odda í nokrum. Men blámennir í Ameriku fróa seg afturfyri. Í ymsum býum hefur av hesum atvoldum borist saman millum hvítar og dokkar, og politiið hefur verið noytt til at farið reiðiliga harðliga fram, fyri at fáa teir at binda frið.

Spania.

Seinastu tíðindi frá Spania eru sum so mangan áður reiðiliga mótskráandi. Meðan ríkisstjórnin sigur seg at hava haft framgongd í stóðum og aðrastaðni mótt álopnum uppreisnarmanna uttan at vikast, so sigur Franco frá, at menn hansara hava stóðuga framgongd á Teruel- og Castillon-vígvollum.

So javnan hefur í hesi vikuni verið sagt frá enskum farmaskipum, ið álopin hava verið av Francoflokkum. Eisini norsk skip hava verið fyri óhappi. Soleiðis verður sagt frá, at vápnadur trolari hjá uppreisnarmönnum úti í sjónum tók eitt norskt farmaskip við kornfarni, ið skuldi til Fraklands. Skipið var fort inn í spanska havn og beslaglagt, tí uppreisnarmenn páhalda, at kornið bert skal umlastast í Fraklandi. Tað er veruliga ætlað til Valencia, siga teir. Longri síðani var eitt annað norskt skip tikið inn av Francoherskipi. Einku er síðan frætt frá tí, og rokna menn tí við, at skiparin ikki fær loyvi til at boða frá lagnu skipsins. Reiðarlið er nú gjøgnum konsulatíð farið at sóknast eftir hesum skipi.

Tað kunngerst fyri skyldfólki og vinum at okkara kæri sonur og bróður

Adolf

doyði á Sanatorinum tann 14. juni.

Tøkk til tey ið fylgdu honum og sendu blómur. Tøkk til prestin fyri hansara góðu talu.

Skálavík, tann 22. juni 1938.

Á foreldurs og bróðurs vegna.

Nicolai Dahl.

Tøkk.

Hjartaliga takka við øllum sum sýndu okkum samsorg, tá elskaði sonur okkara

Daniel Peter

doyði og varð jarðaður. Serstaka tøkk til læknar og øll á sanatorinum og til tey sum góðu kransar.

Vegna konu, born og egna

Morten A. Veyhe
í Porkeri.

Dygtig Kontordame

antages.

PI Havnar Timburhandil.